

Hvorfor en MX-5?

Oprettet: søndag, 8. januar 2017 11:43

Skrevet af Asger René Gyldmark

Det begyndte vel i starten af 1970'erne. Min mindre bror og jeg brugte alle køreture på bagsædet af vores forældres 1963 vw, med at spejde efter MGB'er, Triumph Spitfire eller Jaguar E-typer. Min glæde over de der Britiske sportsvogne holdt sig lun igennem årene der gik, men med mangelfuld mekanisk snilde, en økonomi som fra starten af vel aldrig kunne kaldes prangende og desuden bærer præg af, at jeg altid har været bedre til at sætte børn til verdenen end at leve sammen med disse børns medproducenter, måtte jeg på et tidspunkt erkende, at sådan en blev det nok ikke til.

Jeg fik langsom øjnene op for MX-5 i løbet af 90'erne og kunne godt se hvor "japserne" havde deres gode ide fra. Jeg lovede mig selv, at den dag jeg ikke længere havde brug for børn i bilen skulle sådan en MX-5 afprøves.

For et år siden stod min kone og jeg i den situation at vi begyndte at overveje en bil nr. 2. Der blev set lidt på diverse småbitte skjøtjer, da tanken pludselig dukkede op – jamen vi køber da sportsvogn i stedet for den der røde up! som alle andre kører i, når de altså ikke styrter forvirrede rundt og leder efter deres eksemplar på parkeringspladsen.... Jagten gik ind med at vi sammen så på de forskellige modeller. Der var forskellig godt at sige om alle de tre første generationer, men vi endte op med at koncentrere os om NB/NB-FL. I foråret 2016 så vi på en håndfuld biler og blev hurtigt enige om, at det var rigtig hyggeligt at sidde der med ballerne lige over kørebanen. Vi så på både forhandler og private biler, men fandt ikke lige den helt rigtige for os at smide spareskillingerne efter. Under jagten havde vi fundet MX – 5 klubbens hjemmeside, som bidrog med mange relevante informationer – ikke mindst at der på Fyn lå en specialist på området. Kort før jul så vi så den der metal blå jubilæums model med 82.000 på klokken i rigtig fin stand. Af sted fra Helsingør en tidlig lørdag morgen og kigge på bilen. Og der stod den så på sine forkromede fælge og smilede forførende til os. En kort køretur senere sad vi i Andreas kontor og skrev slutseddél under. Den skulle lige have en undervognsbehandling, vinterhjul og noget service, så vi enedes om at vi ville hente den lørdag d 7/1.

Den første uge i januar begyndte med smukt vintervejr, men DMI begyndte at true med rigtig vinter op til weekenden, så vores eufori over at bilen snart skulle være vores blev blandet med skrækscenarier af to idioter indefrosset i havareret MX-5.....".Nåh nu bliver det nok ikke så slemt – de plejer jo at overdrive de der mediemeteorologer" og lørdag morgen tog vi afsted og håbede at det der isslag ikke sådan for alvor faldt til jorden med et brag.

Bilen var klar og parat og vi begav os på vej tilbage mod Nordsjælland. Lad det være sagt med det samme – selv i vinterføre på motorvej er det bare noget helt særligt at sidde i den der lille bil. Skønt at være i den intime kabine med en forrude man kan nå uden at have tre meter lange arme og se henover motorhjelmens lille potensbule. Vi kørte konservativt og blev overhalet af store ens og anonymt udseende familiecontainere, højbenede SUV'er og en enkelt aygo – som fra vores ydmyge siddeplads var stor at se på!

En bil der i dansk vintermøgvej ved almindelig motorvejskørsel kan få to semigamle tosser til at sidde og smile fjoget til hinanden og som under de forhold får andre trafikanter til at kigge mildt undrende, det er bare en MX-5.

Forude venter forår med fornøjelige aftenture, rundkørselsræs, omveje og ferieture.

DERFOR!!!